

תקנות טובענות ייצוגיות, תש"ע-2010

טופס 3

(תקנה 19)

הודעה למנהל בתים המשפט²

לכבוד

מנהל בתים המשפט

הណון: הودעה לפי חוק טובענות ייצוגיות

מספר תיק:

שלום חיפה

שמות הצדדים: באמצעות ב"כ עוז גולן נפתלי

2. באמצעות ב"כ

3. באמצעות ב"כ

נדג

מrob - מזון כל בע"מ באמצעות ב"כ

פרטי המודיע:

שם: גולן נפתלי

כתובת: ת.ד. 231 עין דור

תפקיד בהליך: טובע טובע ב"כ נקבע חבר קבוצה אחר
זאת הודעה על:

הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה- כל מי שרכש ו/או צרך ממוצר המשיבה שהואו בגיבינה למורות שאינם גבינה; מועד הגשת הבקשה: _____; שאלות של עובדה או משפט המשפחות לקבוצה לפי הבקשה: האם נעשו הטעה וגזל ב涅god זל דין; תמציתת הבקשה לאישור התובענה: הפרת דין, הטעיה, הפרת חובה חוקקה, עשיית עושר ולא במשפט; השעד המבוקש: השבה, פיצוי וצורך; הסכום או השווי המשוערים של תביעותם של כל הנמנים עם הקבוצה: סה"כ 500,000 ש"ח [סה"כ 54 מיליון]; החלטת בית משפט להתריר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;

החלטת בית משפט בדבר אישור טובענות ייצוגית או בדבר דחייה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1); עילות התובענה והשאלות של עובדה או משפט המשפחות לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3); חסדים הנتابים: [סה"כ 20 מיליון];

החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי טובע מייצג או בא כוח מייצג במקום טובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ז)(1) לחוק; לא הוגש לבית המשפט, בגין התקופה שקבע, בקשה למינוי טובע מייצג או בא כוח מייצג במקום כל התובעים המייצגים או כל בא כוח המייצגים בתובענה ייצוגית אשר בית המשפט אישר את הסתלקותם או מצא שנבחר מהם להמשיך בתפקידים לפי סעיף 16(ז)(2) לחוק;

.1 בקשה + תצהיר
.2 טובענה

נספח 1

בבית משפט השלום

בחיפה

ת.צ.

בעניין : דקלה פורי ת.ז. 029989787
 ע"י ב"כ עוזה"ד גולן נפתלי
 מרחוב תאנה 2 כפר תבור, מוזיאון חצרות האיכרים
 מען למכתבים : ת.ד. 231, עין דור 1933500
 טל : 153-48391444 פקס : 04-8391444
 דוא"ל : Office@Golann-Law.co.il

התובעת

- נגד -

מרב - מזון כל בע"מ ח.פ. 513461053
 דרך יפו 157 חיפה 3525126

הנתבעתהתובענית ייצוגית.1. הצדדים

א. התובעת הינה אזרחית ישראל.

ב. הנתבעת הינה חברת עירובון מוגבל שהתקיימה בישראל, המפעילה רשות סניפי מרכולים, שהוקמה בשנת 2009 לאחר פירוק שותפות עם רשות שופרסל. את מרכולתה היא מצינה ומוכרת ללקוחותיה באמצעות כ- 20 סניפי מרכולים גדולים המצוים בפריסה ארצית.

.2. מבוא

א. תובענית ייצוגית זו מוגשת על פי פרט מס' 1 לנוספת השניה לחוק התובענות הייצוגיות-
 "תביעת נגד עסק, כהגדתו בחוק הגנת הצרכן, הקשור לעניין שבינו לבין לקוחות, בין אם
 התקשרו בעסקה ובין אם לאו".

ב. עניינו של כתב התביעה, בהפרת תקנים רשמיים, הפרת חובה חוקה, הטעייה צרכנים ועשיית עשור ולא במשפט מטעם הנتابעת. בפי שיפורט להלן, הנتابעת מציגה מוצר הנמכר לצרכני הקצה ב"גינה" לכל דבר ועניין. כל זאת, באשר אין המוצר מהוות גבינה ואף אסור לבנותו גבינה בשום אופן.

ג. כתוצאה מכך, הפירה הנتابעת את הוראות הדין באופן המקיים לתובעת עילת תביעה כפי שיפורט בהמשך.

ואלה נימוקי הבקשה:

3. נסיבות העניין

א. הנتابעת שולטה באופן בלעדי בדרך בה מוצגים המוצרים לצרכן, הן באמצעות סידור המוצרים לפי מחולות וקטגוריות (בשר, דגים, וגבינות למשל), הן באמצעות מקום המוצר על המדף (מעורבב למשול בין מוצרים מסוימים) והן באמצעות הצגת כל מוצר תחת בותרת שמית טכנית בשלט שעל המדף.

ב. המוצר נשוא עניינו, מוצג במרקם הגבינות, לצד גבינות אמיתיות, ובכלל זה גבינות בולגריות אמיתיות, כאשר הוא אף מוצג ספציפית בשלט שעל המדף כ"גבינה בולוגריית".

ג. באחת הפעמים בהן ערכה התובעת קניות אצל הנتابעת לאחרונה, זו ביקשה לרכוש גבינה בולוגריית. לצורך כך היא סקרה את מקරר האגניות, התרשמה מסוגי גבינות שונות כדוגמת "גבינה בולוגריית פיראוס תונבה", אשר לצידה הוצג המוצר דן ותחתיו השלט "גבינה בולוגריית קוויות וילי פוד".

ד. התובעת רכשה את המוצר בהסתמך על המציג שהוצג ע"י הנتابעת לפיו מדובר ב- "גינה לכל דבר ועניין".

תמונות מדפי הנتابעת, מצ"ב בנספח א'.

ה. כפי שהסתבר לה בבדיקה, התובעת הوطעה לרכוש מוצר שחשבה שהוא גבינה לאור מצגיה הנتابעת, על אף שאנו המזמין בגבינה כלל וכלל, אלא במוצר נחות ביחסופותה של גבינה, אשר נראח באופן מלאכותי וזול ע"י ערבות רכיבים רבים ובתוכם שומן/ שמן צמחי (ממנו עשוי המוצר עצמו, ללא קשר לנוזל שבאריזה).

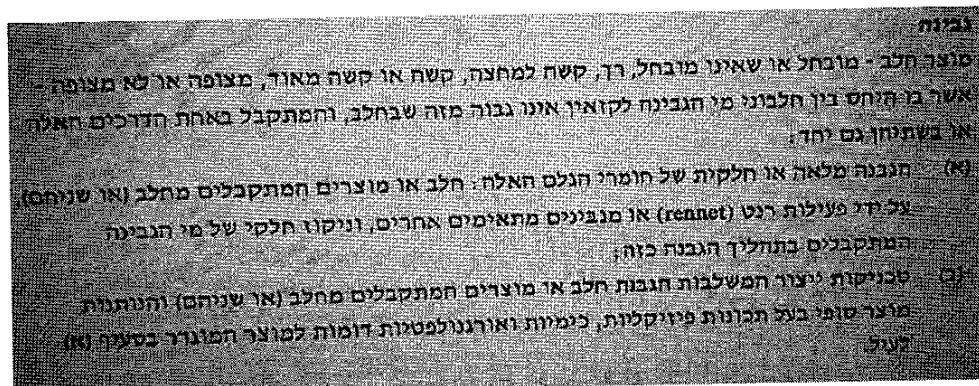
ו. בדיקת הדין הרלוונטי, מעלה כי אין כל ספק שהතובעת והצרכנים הוטעו מעצם הצגת המוצר כ"גבינה בולוגריית". כל זאת, מן הטעם הפשול לפיו מוצר לא יכול להיקרא גבינה,

אלא אם הוא מוצר מהרכיבים המותרים בתקו ובדיו ובתהליך המצוין בתקו ובדיו. אך,
בין היתר, אם מוצר עשוי בין היתר משומן/ שמן צמחי הוא אינו גבינה ואין לכנותו כך.

1. ראה תקנות בריאות העם (רשות איכות (סטנדרט) של מוצרים מזון, 1935 (להלן:
"תקנות"), הקובעות בסעיף 2(1) שבינה מוגדרת כך:

"גבינה" פירושה החומר שנוגעים לכנות בשם גבינה ואין בו כל שומן, זולת
שומן הבא מן החלב;

2. ראה גם תקן ישראלי רשמי מיוחד 1361 גבינות מלוחות, הקובע בסעיף 1.3.11 כי
גבינה היא מוצר חלב המתפרק מהגבינה מלאה או חלקית של חלב:

סעיף 2.3 לתקן הגבינות המלוחות מסויף וקובע כי על גבינה להתאים לדרישות תקן 1145, הקובע איסור הטעיה. מכאן כי **"הבולגריה" איננה גבינה**, ואין להציגו כזו.

בחגת המוצר בגבינה, לרבות עצם הצבעו במרקם הגבינות לצד גבינות אמיות, עברה הנקבעת על סעיף **האיסור** המפורש שבסעיף 3 לתקנות הסטנדרט:

"אסור לשוט אדים למוכר צורץ מזון שלא נתקיימה בו רמת האיכות שנקבעה בתקנות אלה לגבי אותו צורץ מזון."

מכאן כי **"המוצר אינו גבינה"**, ואין להציגו כך.

לא בצד, **יבואנית ואו משוקת המוצר עצמה, לא מעזה לבנות את המוצר "גבינה"**, עת
מאריזתו נעדרת המילה "גבינה"

העתק צילום אריזת המוצר עליו לא מוזכרת המילה **"גבינה"**, **מצ"ב ומסומן בנספח ב'**.

העתק צילום שם המוצר בקבלה, **כ"גבינה בולגרית**, **מצ"ב ומסומן בנספח ג'**.

ח. היהות והתוועת בקשה לרכוש ולצורך גבינה, והבינה כי הוטעתה כשקיבלה במקום גבינה
מוצר נחות בתוכנותיו, אשר אינו עומד במצוותיה, היא העדיפה שלא להמשיך לצורך את
המוצר שהיה בידה והשליכה את תוכלתו תוך שמירת אריזתו כראיה לרכישתו.

ט. בשולי פרק זה, יצוין כי בהתאם להגדרות תקנות חסטנדרד, המוצר הניל הינו לא יותר מאשר "גבינת מרגרינה", המוגדרת בתקנות כך:

"גבינת מרגרינה", פירושה כל חומר, בין שהוא מורכב ובין שאינו מורכב שהוכן מתוך חיקוי הגבינה, והמכיל שומן שלא נתקבל מן החלב;

ברור כי הצotta המוצר בשמו האמתי כ- "מרגרינה", מחווה מכשול שיווקי להיקפי המכירות עקב תפיסת ה_crancnis השילilit אודות תכונותיה הנחותות והמצוות תזונתיות ובריאותית של מרגרינה. זו הסיבה לכך שהנתבעת בחורה למוצר שם ומיקום קטגוריאלי כ"גבינה" לכל דבר ועניין ובכך להגדיל את היקפי המכירות, תוך הפרת הדין.

ג. טרם הגשת בקשה אישור זו, ביצעה התובעת פניה במכtab לנטבעת, וזה ענהה בהודאה מלאה בעבודות, תוך הבטחה לתקן דרכיה, אך תוך סירוב ליתנו דין וחשבון לצריכה כדרוש.

העתיק תכטובות הצדדים, מצ"ב בנספח ד'.

3

חשיבות הסימון עקב פעורי הכוחות בענף המזון

א. להנהלות השחקנים בענף המזון, השפעה ישירה על בריאות הציבור ועל החלטותינו צרכניות, עת יש בידם הכוח, הידע והמשאבים להשפיע על טיב, איכות ומהות המזון.

ב. לצורך כמעט ואין יכולת לדעת מהן יתרונותיו או חסרונותיו של המוצר, אלא על פי המידע שמוסג לו ע"י העוסק.

ג. היעדר אישור התובענית הייצוגית נשוא התקיק דין, תגרום לבטח להנחתת הפרת פערי הכוח והמידע, תוך **שהחותא יצא נשבר, ויתכן שימושו להסתיר מידע מה_crancnis, תוך הפרה גסה של הוראות הדין**.

ד. חוק הגנת ה_crancן אינו מותיר מקום לשפק, ומהיבב באופן שאינו משתמש לשתי פנים, כי כל עסק יdag כי מוצר היוצא תחת ידיו יסומן כהלכה בהתאם להוראות החוק, התקנות והתקנים הרלוונטיים למוצר. על אחת כמה וכמה, כאשר מדובר על מוצר מזון, המשמש לצריכה גופנית פנימית, המכחיב לגנות ל_crancן בגילוי נאות פרטיים כגון רכיבי המוצר, איכותם, טיבם וכו'. **דבר לא נעשה בענייננו!**

ה. אוטונומיית ה_crancן אמורה להישמר במלואה במקורה של مليוי הוראות חוק הגנת ה_crancן הדין. כפועל יוצא, המשמעות המיידית של הפרת הדין הינה **פגיעה ב_crancן**, שאליו היה מבין מה תכונות המוצר שהוא מכניס לגוף - לא היה צורך אותו.

אי גילוי מלאה המידע אוודות המוצר לצרכנים, פוגע ביכולתם לקבל החלטה צרכנית לבונה. ראה דבריו של מנכ"ל המועצה הישראלית לצרכנות, עוזי"ד אחווד פלאג' :

"הסתרת מידע מן הצרכנים כדי למנוע מהם לקבל החלטות רכישה נזנות מהוות הפרת אמון כלפי הצרכנים וחוטאת לשורש ההתקשרות העיסקית. הסכמה בין מוכר מרצון לקונה מרצון **בשלשניות גמירות דעת** (הבנה ונכונות להיכנס להסכם מכר) ביחס לעיסקה. התנאי הבסיסי לכך הוא **שב פרטיה העיסקה יודיעים ל-2 הצדדים.** הדברים נוכנים בודאי ביחס לפרטיים שידיעתם ע"י הצרכנים יש בה כדי להשפיע על רצונם להיכנס לעיסקה בתנאים המוצגים להם ובעיקר במחיר הנידרש מהם. ערכו של מוצר או שירות מבחינות הלקוח, **וработка של התמורה לבסס בעינינו – היחס עלות-תועלות** -- הם **שים קולמים שאסור למנוע מצרכן לבחון ע"י הסתרת מידע מפניו.** מי שנוהג כך, נוהג בחוסר יושר, **בערומותיות פסולה ומעוותת את משמעותו של הרצון החופשי בחווי המשחר.** שאלת מיליון הדולר היא מדוע מרסים לעצם בת-עסק לנוהג בדרך לא הוגנת לפני הצרכנים. התשובה לצערנו טמונה בכוורת השאלה: מיליון הדולר. דומה כי בבחן ההתנגדות בין ערך ההגנות לבין אינטראס **"מייקסום הרוחחים"** – אנשי עסקים ובים לא רואים כלל דילמה, ועשימים כל שבאפשרות כדי להגביר את רוחיהם עלגב הצרכנים. "

[ההדגשות הוסיף]

ראה גם דברי בית המשפט המוחזqi בחיפה, אשר אישר תובענה ייצוגית במסגרת פסק דין שנייתן ב- ת"א (מחוזי חיפה) 7-07-1169 **לאה הראל נ' שטרاؤס מחלבות בע"מ ושטרואס גראוף בע"מ** (mium 20.10.2010. פורסם בנבו) :

"יבולתו של חרכן להשותות מחיריים היא נשמת אפה של צרכנות, וכל הגבלה או מניעה של יכולת זו במהו כפגיעה ביכולתו לקבל החלטות צרכניות מושבלות... התובעת טענה שהנזק שנגרם לה הוא העדר אפשרות לתשווות את מחירי המוצרים למחירי מוצרים אחרים, דבר שהוא אפשרי אם הנتابעת היו מסמנות את אריזות המוצרים כנדרש על פי התקן. נזק זה אמן נזק ממשוני או רבושי, אך הוכר בפסקה נזק שיש לפצצת עליון. ומאז שנספקה ההלכה בעניין רabi (ראו: עמ' 1338/97 תנובה מרכז שיתופי לשוק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' תופיק רabi , נזק (4) (2003)) אין עוד מניעה להבהיר בפגיעה שתගרים לצרכן ביכולתו לקבל מידע, שיאפשר לו להשותות מחיריים ולרכוש את המוצר שבו יחפו על יסוד שיקולי מחיר, aicoot שיקולים שהם שמות רלוונטיים להחלטה צרכנית, נזק שהוא בר פיצוי בתובענה מעין זו שלפנינו (ראו למשל: בש"א (ת"א) 1877/06 (תא 1036/06) שriet טל נ' מרכז רפואי רבין (קמפוס בילינסון) (טרם פורסם, [פורסם בנבו] 31.5.10)). נזק זה ניתן לראות בנושא הנושא

**מהפרת החובה החוקה והן מהפרת איסור הטעיה המיויחסות לנتابעת
ומושום כך אין מנוס מלדוחות טענה זו של הנتابעת.** [ההדגשות הוספו]

ו. ידוע היטב לנتابעת כי גבינה נטפסת בעניין החרכנים כ מוצר איכוטי והן משתמשת בכוונה בשם זה, שנועד על מנת לצד את עניין החרבן, על אף שאינו עומד בסטנדרט החוקי המינימלי כדי להיקרא כך.

בדרכ זו, נמכר לצרכנים מוצר השונה מהוותית מגבינה, וזאת בכך להגדיל רוחחים עיי' **מכירות חומר מלאכותי וזול ב"תחפושת" של מוצר איכוטי.**

לאור האמור לעיל, מנוקדות מבטו של החרבן, נעשתה כלפי פועלות זיווג והטעה לכל דבר ועניין.

ז. מתחרי הנتابעת ואף היירק/יבואן/שוק עצמו, לא מעיזים לכנות מוצרים אלו בשם "גבינה", ומסמנים את המוצר בהתאם לדין, באופן בו נגלה לפני הצרכנים מידע המאפשר לבצע קניה מושכלת תוך השוואת איכות המוצר ביחס למחירו (*value for money*), וקבלת גילוי נאות באשר **לאיכותם האמיתית של המוצר.**

ח. הנتابעת לעומת זאת, בחרה לפעול בניגוד לדין, כשהציגה את המוצר לצרכנית כגבינה, על מנת שהחרבן יוטעה להסיק כי הינה עומדת בסטנדרט הגבוה המשמר למוצרים אלה. בכך, עברה הנتابעת גם על איסור הטעיה בשם המוצר, הקבוע בין היתר, בסעיפים 2.12 ו- 3.3 לתקון הישראלי רשמי 1145 "סימון מזון ארוז מראש":

2.12. שט חמצין
שם המתואר תיאור נכון ולא מטעה את מהותו של חמצין.

3. כל סימון יהיה נכון, לא מטעה ונגישן להוכחה.

ט. הנتابעת נטה לעצמה בדרך זו יתרון לא הוגן בתחרויות על ליבו וכיסו של החרבן, אשר הוביל לקבל החלטה צרכנית לא נבונה ולא משתלמת, עקב כך שלא בחרה לשחק שלא לפי "כללי המשחק" המחייבים, לפיהם פועלים שחקנים אחרים ומרכזיים בענף.

ו. מהיום בו גילתה הנتابעת את העלמת המידע והטעיה של הנتابעת, אבדה אמוןנותה בה כליל. תחרויות כעס, עילבון ותסכול מילאו אותה ליבה, עת מצאה כי הוטעתה לרכוש ולצורך מוצר נחות השונה מהוותית מזו שהתקבונה לרכוש ולצורך.

יא. הנتابעת מודעת לכך שאי הצגת המוצר כ"גבינה" עשוי להביא עליה הפסד כספי. זאת עקב כך שצרכנים רבים יבינו מהי האיכות האמיתית של המוצר ביחס למוצרים אחרים, ועקב סיבה זו הן לא הציהירה את שהיא עליה להכחיר בפני צרכנית.

יב. חפער שבין איקות המוצר בפועל ובין האיקות לה ציפיו הכספיים, מהוות הפסד עבור התובעת והכספיים. לענין זה, מופנה בית המשפט הנכבד לקביעות בית המשפט המחויז בתל אביב, במסגרת ת.א. 2474/02 רותם תומר נגד מת"ב בע"מ מיום 20.3.2007 (פורסם בנבו).

יג. אילו ידעה התובעת ואילו ידעו הכספיים אוזות רמותו הנחותה של המוצר, כלל לא היו רוכשים אותו מלכתחילה.

יד. התובעת תטען כי נזקה הממוני עומד לפני ממשורת הדין, על גובה ממחצית מחיר המוצר אותו רכשה התובעת, דהיינו כ- 7 ₪. זאת הייתה והתובעת והכספיים רכשה ורכשה מוצר, כשהם האמינו כי תכונותיו שונות מהתכונות שלבשו נtagלו ככלו שאין עוגנות על הציפיות, והינם זכאים להשבה (ולא חלקית) ולביטול חוזה.

התובעת נגרם גם נזק שמדובר בכך שאינו ממוני, עקב אובדן טוטאלי של אמונה בתובעת, ועוגמת נשך רבה עקב הטיעיטה, שללה מהתובעת את האפשרות להכח בסיסית להשואת טיב ומחריר המוצר למוצרים אשר מיוצרים ומשווקים ע"י המתחרים, ואשר איקותם התגלתה בדיעד בטובה יותר. בכך גורמה התובעת לכעס, תסכול, אובדן אמונה, חוסר נוחות ופגיעה באוטונומיה התובעת אשר חניכתה לגופה מוצר שונה בתכלית מזה שביקשה לעצמה. נזק זה יוארך ב- 93 ₪ (7 ₪ בסך הכל).

טו. יחס בלתי אחראי ובלתי הון זה כלפי הכספיים, ראוי לביקורת ולגינוי, תוך חיבור התובעת לפצות את כל ציבור ל Kohoutka על נזקיהם הממוניים והבלתי ממוניים, הנוגעים הן להשבה והן לפיצוי.

טז. התנהלות התובעת, מקופה עלית תביעה חזית, עשיית עשור ולא במשפט, הטעיה והפרת חובה חוקה באופן שפגע במעטדו הבסיסי של הלקוח, בכבודו ובאותונומיה שלו. יזכיר כי התובעת לא השתמשה בירור תכולת המוצר שהה בידה מתוך אי רצון לצורך אותם.

יז. בפסק"ד שניין בת.א. (מחוזי ת"א) 2537/06 בש"א 24655/06 פרchan נגד מולטיילוק בע"מ (מיום 9.2.09 פורסם בנבו) נקבע כי אין צורך להוכיח הטעיה בפועל של כל אחד מהכספיים, וכי בהוכחת עצם קיומה של הטעיה בפרסום, שבעניינו לבטח נעשתה ונעשית גם כן:

"לכן, לצורך הוכחת הטעיה של חברי הקבוצה, כמו גם לצורך קבלת סעד ה策הרטוי וזו מניעה האוסר את המשך הטעיה, אין צורך להוכיח הטעיה בפועל של אחד מהם. הוכחת עצם קיומה של הטעיה נעשית על פי חיינת החומר הפרטומי של התובעת. סעיף 20(א) לחוק תובענות יצוגיות קובע את הכלל הבסיסי, לפיו הוראות בית המשפט בעניין דרך קבלת הסעד יינתנו באופן שלא יהיה בו "כדי להכביר במידה העולה על

הנדרש על חברי הקבוצה או על בעלי הדין". סעיף 20 לחוק נדון בהרחבה בעניין תנווה, וזאת בעילה של הטיעיה לפי החוק, למורת שהיה ברור כי לא ניתן היה לאייר את חברי הקבוצה התובעת, ולעורך בירור פרטני בשאלת מה ידע ומה חש כל צרכן, ומה מידת הנזק שנגרמה לו.

פסקת פיצוי אינדיידואלי אינה מחייבת בהכרח קיום הлик הוכחות פרטני, שבו כל חבר מבין חברי הקבוצה מוכיח את זכאותו לשעד הכספי בנפרד וכי לצד השיטה של הוכחת נזק באופן אינדיידואלי ניתן לקבוע את הנזק באופן כולל עבור הקבוצה בכללותה. משהו זה קיומו של פרטום מטעה – כמה חזקה שהצרכן נחשף אליו ופועל על פיו. لكن, העילה האישית של התובעת, שהוכחה לכאהר, משותפת לה וכלל אלו שרכשה את מעולי הנتابעת".

5. הגדרת הקבוצה

א. סעיף 10(א) לחוק תובענות ייצוגיות, קובע כי לאחר אישור הגשת התובענה הייצוגית, יגידיר בהים"ש את קבוצת התובעים.

ב. אין בידי התובעת הנתונים או הכלים לדעת מה גודל הקבוצה במידוק, ועל כן על פי אומדנה והערכתה, יוערך מספר הרכישות של המוכר אצל הנتابעת בכ- 5,000 (הערכתה על הצד הנerox).

ג. במהלך הדיוון בבקשת אישור תובענה ייצוגית, יהיה זה מותבקש להשיב את הנتابעת למסור נתונים שבדוחן בנוגע למספר הרכננים הרלוונטיים לתובענה במשך שנים האחרונות. בדרך זו ניתן יהיה לאמוד את מספר חברי הקבוצה באופן מדויק יותר (במקרה בו יתגלה כי מספר הרכישות בפועל עולה על המספר המוערך, שומרות התובעת על זכותן לתקן את בקשה האישור והתובענה בהתאם).

ד. לאור ההנחה האומדןית על הצד הנerox, לפיה כ- 10,000 איש נפגעו ממעשי הנتابעת הרי שיש לפצותם לפי החישוב הבא:

הנזק הממוני יוערך בסכום מחצית עולתו הקמעונאנית של המוכר (כ- 7 ₪), ואילו יתוסף הנזק הבלוני ממוני (שיעורך בסך של 93 ₪), כפול מספר הרכננים (שיעורך ב- 5,000 = 500,000 ₪).

6. הטיעו המשפט

6.1 בללי

6.2 עלית החטעה וחוק הגנת ה猝ן

א. פרק ב' לחוק הגנת ה猝ן, התשמ"א 1981, קובע איסור "הטעה וניצול מצוקה" של ה猝ן. סעיף 2 לפרק זה, אוסר על הטיעית ה猝ן, בין אם במעשה, במחдел, בעל-פה, בכתב או בכל דרך אחרת, בכל עניין מהותי אשר עלול להטעתה את ה猝ן:

"2. (א) לא יעשה עסק דבר – במעשה או במחдел, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה – העולם להטעתה ה猝ן בכל עניין מהותי בעסקה (לහלן – הטעה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו עניינים אלה כמהותיים בעסקה:
 (1) הטיב, המהוות, הכמות והסוג של נכס או שירות;
 (2) ת מידת, המשקל, הצורה והמרקביים של נכס;..."
 (4) השימוש שנייתן לעשوت בנכס או בשירות, התועלת שנייתן להפיק מהם והסיכוןים הכרוכים בהם;
 (5) דרכי הטיפול בנכס;...
 (9) תאריך הייצור של הנכס או תאריך תפוגתו;...
 (14) חוות דעת מקצועית או תוצאות של בדיקה שנייתנו לגבי טיב הנכס או השירות, מהותם, תוצאות השימוש בהם, והסיכון הכרוכים בהם;..."

ב. סעיף 2(ב) לחוק הגנת ה猝ן, מוסף וקובע כך:

"(ב) לא ימכור עסק, לא ייבא ולא יחזק לצרכי מסחר נכס שיש בו הטעה ולא ישמש בנכס כאמור למון שירות."

ג. סעיף 31 לחוק הגנת ה猝ן, קובע כי ה猝ן הנפגע בעקבות החטעה הנובעת מסעיף 2 לחוק זה – זכאי לפיצויים מהעוסק.

ד. אין כל ספק כי במעשהין ובמחדריהם, הטעהו הנזבעת את התובעת את ה猝נים הנמנים עם הקבוצה, עת עניינים מהותיים בעסקה הנוגעים לפיירות השירותים שבצדיכת המוציא, העלמותם במכון והטעה.

ה. החטעה כמצוין לעיל, בענייני "טיב, מהוות, כמות, סוג הנכס, מידת, משקל צורה ומרקביים", נכללת בגדיר סעיפים 2(א) (1), (4), (5), (9) ו-(14) לחוק הגנת ה猝ן, ומצביעה על כך שהטיעית התובעת הינה בעניין מהותי על פי הגדרת המחוקק.

ו. סעיף 4 לחוק הגנת הצרכן קובע כי היה על הנتابעת לגלות לתובעת גילוי מלא אודות תוכנות המוצר/ים, דבר שלא נעשה בענייננו:

"(א) עסק חיב לגלות לצרכן –

(1) כל פגס או איכות נחותה או תוכנה אחרת הידועים לו, המפחיתים באופן משמעותי מערך של הנכס;

(2) כל תוכנה בנכש המחייבת החזקה או שימוש בדרך מיוחדת כדי למנוע פגיעה למשתמש בו או לאדם אחר או לנכס תוך שימוש רגיל או טיפול רגיל;

(3) כל פרט מהותי לגבי נכס שקבע השר באישור ועדת הכללה של הכנסת; אולם תהא זו הינה לעוסק אם הוכחה כי הפגם, האיכות או התוכנה או הפרט המהותי בנכש היו ידועים לצרכן.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יהולו גם על שירותות."

ז. הנتابעת ניצלו בעוזות מצח את מצוקת התובעת ואת בורותן בוגוד לסעיף 3 (ב) לחוק הגנת הצרכן הקובע כך:

"לא יעשה עסק דבר - במעשה או במחדר, בכתב או בעל פה, או בכל דרך אחרת, שיש בו נזול מצוקתו של הצרכן, בורותו, או הפעלת השפעה בלתי הוגנת עלייו, הכל כדי לקשו עסקה בתנאים בלתי מקובלים או בלתי סבירים, או לשם קבלת תמורה העולה על התמורה המקובלת".

ח. סעיף 6 לחוק הגנת הצרכן קובע כי האחריות להטעה בעיצוב האריזה, קיימת גם על הייצור וכי שמהר הוראות סעיף 3.

ט. סעיף 7 לחוק הגנת הצרכן קובע כי ככל שההטעה הייתה בפרשנות, יש לראות גם בכך כהפרה של סעיף 2.

י. בעניין נשוא הבקשה דין, הנتابעת בכונה תחילתה לא הקפיד על חובת הצין הקוננטית של המוצר, ובכלל זה, ציון שם לא נכון ולא תקני, באופן בו הוטעו הצרכנים לחשב כי הינו עומד בסטנדרטים הרואיים ואף לעלה מכך. בכך הפירה הנتابעת את החובה החוקיקה החלה עלייה כשלא גילהה לתובעת פרטים מהותיים הנוגעים למוצר וגרמה להטעה החמורה תוך פגיעה באוטונומיה שלה.

יא. בסעיף 3 (3.3) לתקן נקבע כי על כל "סימון להיות נכון, לא מטעה - וניתן להוכיח". סעיף שלבתוכו הופר בענייננו.

יב. בסעיף 6 לתקנות בריאות הציבור (מזון) (סימון) 1935 קובע כי "כל חבילה או פתק אסור שייהא רשום על פניהם או שיובילו אליו סימן- כתובה- תיאור ציורי או אליו הערכה אחרת

אשר יש בהם... כדי להביא את הקונה לידי סבירה כי טיבו של החומר שבכילה או ערך המזון שלו הם שונים מן הטיב וערך המזון האמיתיים שלו".

ג. חובת היגייני חלה על הנטבעת הופרה, עת הן לא פירטה לכל צרכניה על התוכנות ואופי המוצר. פירוט מדויק בהתאם לחובת הסימון הקוגנטית, היה מביא לכך שהטבעת והצרכניים לא היו מבאים את העסקה לפעול מלבתיה, דבר שהוא ידוע להيطב.

ד. הטעייה החמורה של התובעת והצרכניים, אשר נוצלו ע"י הסתרת פרטיים מהותיים מעיניה, הנוגעים לאיכות המוצרים ומרכיביהם, מראהו עושק לכל דבר ועניין, בהיעדר גילוי נאות שנעשה באופן מכוון על מנת להוציא מהטבעת כספים בגין לדין.

טו. אי קיומם הוראות הדין, הסב ומcause לתובעת ולצרכניים נזק כלל, כאשר הדרך האחת והיחידה לאכוף על הנטבעת את קיומם הוראות הדין הינה באמצעות הכלי המתפרק תובענה ייצוגית.

טו. לאור כך שחוק הגנת הצרכן מעניק סעד של פיצוי בשל הפרת הוראותיו, הרי שאין ספק כי הדבר כולל גם השבת התמורה לטוראה או לפחות חלקה. זאת עקב הפרת הוראות קוגנטיות, שאינן משתמשות לשתי פנים, אשר גורמת בכך להטעייה הצרכנית.

יז. הטעייה וניצולו של התובעת אשר רכשה וצרכה מוצר נחות, מהוות ללא ספק עוקב והפרת היגייני הנאות של פרט מהותי בעסקה ו/או של תבונה ייחודית של המוצר ומצדיק את ביטול העסקה והשבת התמורה.

6.3 עילת תביעה מתוקף חוק החוזים

א. סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג 1973 (להלן: "חוק החוזים"), מנקה לתובעת את הזכות החוקית לפעול לביטול החוזה עם הנטבעת, תוך עמידה על כל סعد המגיע להן:

"15. מי שהתקשר בחוזה עקב טעות שהיה תוצאה הטעיה שהטעהו הצד השני או אחר מטעמו, רשאי לבטל את החוזה; לעניין זה, "הטעיה" - לרבות אי-גילויו של עובדות אשר לפי דין, לפי נוהג או לפי הנטיות היה על הצד השני לגלוון".

ב. סעיף 22 לחוק החוזים, מוסיף וקובע כי אין בהוראות פרק ב' לחוק החוזים כדי לגרוע מזכאות התובעת לכל תרופה אחרת.

ג. התובעת תטען כי בהဏוגות הנتابעת, גרמה להטעייה ולהטעייה חביי הקבוצה. התובעת ניזוקה בעלות המוצר באופן ישיר וזכאותו לחשב את התמורה ולפחות חלקה.

ד. **לפייך, העסקה בין הנتابעת לתובעת הינה בטלת מעיקרה, עת מקור העסקה נבע מהטעייה וגרימת הסתמכות לא נכונה.**

6.4 עילית הפרת חובה חוקתית

א. סעיף 63 לפקודת **הזיקין [נוסח חדש]**, קובע את יסודות עולות הפרת החובה החוקתית, בהטילו אחריות על מי שאינו מקיים חובה חוקית המוטלת עליו, ובאשר גרים בכך לאדם אחר לנזק :

"(א) מפר חובה חוקתית הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסווג או מטיבו של הנזק שלאלו נקבעו החיקוק; אולם אין האדם الآخر זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החקיקוק, לפי פירושו הנכון, התבכו להוציא תרופה זו.

(ב) לעניין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטוביתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסווג או הגדר שעםם נמנה אותו פלוני."

ב. חמישית יסודות עולות הפרת החובה החוקתית :

1. קיום חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק.
2. החיקוק נועד לטובת הנזוק.
3. המזיק חפר חובה חוקית.
4. גרם נזק לניזוק עקב ההפרה.
5. הנזק הינו אחד מהנזקים אליהם התכוון דבר החוק.

ראה לעניין זה ע"א 145/80 **ועקנין נ' מ.מ. בית-شمש** (פורסם בנבו) (להלן: "פ"ד ועקבנו").

ג. בעניין נשוא הבקשה דין, הנتابעת בכוונה תחילתה לא הקפידה על חובות הציוויל הקונוגטיות של המוצר, ובכלל זה, ציון שם המוצר האمتית לפי תקן מיוחד ורשמי. במעשהיה, הפירה את החובה החוקתית החלה עליה כשלא גילהה לתובעת פרטים מוחותיים הנוגעים למוצר וגרמה להטעייה החמורה וכן פגיעה באוטונומיה שלה.

ד. בהפרת התקנים הרשומים הניל, הופרה החובה לפעול על פייהם המועוגנת בסעיף 9 לחוק התקנים, תשג"י-1953.

ה. חובת גילוי על פי דין שהווצג במסגרת בקשה האישור הופרה, עת לא פירטה לכל הצרכנים על התוכנות ואופיו המוצר. פירוט מדויק בהתאם לחובות הסימנו הקוגנטית, היה מביא לכך שההתובעת והצרכנים לא היו מבאים את העסקה לפעול מלכתחילה, דבר שהיה ידוע היטב לנتابעת.

ג. הנتابעת דرسו ברgel גסה את הוראות החקוק הניל, כאשר בחרה לעשות דין לעצמן באי מתן מידע בסיסי, מהותי וחוני בידי הצרכן. זאת מתוך כוונה תחילה לשלול מהצרכן את יכולת לאמוד את תוכנותיו הייחודיים של המוצר.

ד. בכך, נتمלאו כל היסודות לעולות הפרת החובה החוקה, כפי שנמננו בפסק"ד עקנין.

6.5 פגיעה באוטונומיה

א. הפסיקת הכירה בעולה זו כזו המקיפה עילה לפיצוי, לפי שהדבר בא לידי ביתוי בapter שatas, בע"א 1338/97 תנובה נגד רabi (פורסם בנבו), במסגרתו נקבע בין היתר כך:

"הנזק הלא ממוגן לו טוען התובעת, מאופיין במחושת הגועל הנובעת מכך שמדובר בסטייקון, על כל המטען האסוציאטיבי המלאה חומר זה. לדעתי, נזק מסווג זה הוא לבארה נזק בר-פיצוי. הטעה בדבר תבולה הלב במקרה זה היא, לבארה, בגין פגיעה באוטונומיה של הפרט. אנו עוסקים במוצר מזון. זכותם של צרכנים היא לקבוע מה יכנסו לפיהם ולגוףם ומה יימנעו. מי שרוצה, למשל, לצרוך רק מזון בשר, ויסטבר לו בדיעד שמדובר במקרה תוך הטעה איננו זה, יהוש תחושת גועל ופגיעה באוטונומיה שלו. כך יחוש גם מי שצרוך רק מזון ארגני והסתבר לו בדיעד שמזון שפורסם במזון ארגני איננו זה. מי שתובעת לknות הלב דל שומן דווקא, לא יסביר עם כך שי_mbrou לו תוך הטעה הלב שבו אחוז השומן גבוה, ולהפוך. בכל המקרים הללו ובמקרים רבים אחרים שניתן להעלות על הדעת, ישנה פגיעה באוטונומיה של הפרט, אף שאין עמה נזק גופ או סבנה ממשית לנזק גופ. לכל צרכן וצרכן העדפות בנוגע למזונותיו, העדפות המבאות לעיתים את האידיאולוגיה בה הוא מאמין בדרך לחיים נפונים או בריאים. אכן, זה שאינו שומר בשירות יוכל לומר לשומר הכספיות: מה קרה אם אכלת מזון שאינובשר; לא נרים לך כל נזק. לא זו השקפתו של מי שתובעת לשומר על שירותי או לאכול רק מזון ארגני או מזון דל

שומן. הפגיעה באוטונומיה של הפרט כמצדיקה פיצוי הוכחה כבר בפסקתו של בית משפט זה: ע"א 2781/93 זעקה נ' בית החולים ברמלה חיפה, פ"ד נג(4) (526). עניין זה לא נמסר למוטופלט מידע שהיה צריך להימסר לה בהתאם לחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996. הטיפול הרפואי שבוצע לא גרם נזק. התביעה התבessa על פגיעה באוטונומיה בטענה שעצם ביצועו של טיפול ללא הסכמה הוא-הוא הנזק. ...

לשאלה באיזו מידת עוגמת נפש של צורך במצב דברים זה היא בבחינת נזק הנובע ממהלכם הטבעי של הדברים אין תשובה חדידה אשר קוראה מעור אחד. עשויים אכן להיות מצבים קיצוניים בהט הטיעיה לגבי מרכיביו של מוצר אכילה, גם בשאן בהם נזק בריאותי, עשויה להיות בעלת חשיבות מיוחדת לצרכן מהיבטים שונים: למשל, מהבחינה ערבית, מבחינת השקפת עולמו, או עקב קיומה של העדפה מוגדרת למוצר בעל מרכיבים מסוימים לצורך השגת תכליות ספציפיות. כך למשל, הצגת מוצר אכילה כבשר למורות שאינו בשר, או הצגת מזון אורגני אף שאינו זהה, או הצגת מוצר בדיל-שומן בעודו שלמעשה הוא רב-שומן עשוויות במקרים מסוימים לחוליד נזק לא ממוני שניתן לומר במידה וודאות כי הוא גרם באורה טבעי ובמהלכם הריגיל של הדברים כתוצאה ישירה מעולות הנتابע. בסוג מקרים אלה, מצויה בלב הצרכו העדפה ברורה ומוגדרת למוצר בעל איפיון מסוים – בין העדפה שמקורה בערכי דת והשקפת-עולם, בין העדפה הנובעת מערבי טבענות, ובין העדפה הבוגרת על הכללית לשלוט בהיקף הקלוריות הנוצרבת מהמזון, וכיוצא בהלה עניינים. פגיעה בהקשרים אלה בזכותו של הצרכן לבחור את המוצר הרואוי עניינו היא פגיעה ממשית בתחום העדפותיו כפרט, ונזקו הכללי מפגיעה זו אינו קשה להסבירת...”

ב. אין כל ספק כי הטיעית התובעת גרמה לאי נוחות רבה באופן העולה כדי פגיעה באוטונומיה.

ג. התובעת מעירכה את הפגיעה באוטונומיה שלה ב- 93 נח.

6.6 עילה בהתאם לעשיית עושר ולא במשפט:

א. סעיף 1(א) לחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979 (להלן: “חוק עשיית עושר ולא במשפט”) קובע כך :

”מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להשב

למצאה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה -
לשלם לו את שווייה."

ב. הנتابעת הטעה את ליקוחותיה, חברי הקבוצה, ובכך התעשרה שלא כדין על חשבונם. חברי הקבוצה זכאים לקבל את כספם ואו חלקו בחזרה.

ג. על כן, טוונות התובעת כי יש להייב את הנتابעת להסביר לצרכנים את כספם, בהתאם לקריטריונים אשר ייקבעו ע"י בית המשפט הנכבד.

הסעדים לחבריו הקבוצה

7

א. כאמור, מתבקשbihמ"ש הנכבד לפ██וק לחבריו הקבוצה סך של 500,000 ₪ בגין השבת סכום התמורה וכן בגין פגיעה באוטונומיה.

ב. סעיף 20(א) לחוק תובענות ייצוגיות, מאפשר לבית המשפט להפעיל שיקול דעת בעניין פסיקת פיצויי ל_kvוצה.

הכל הוא, כי בית המשפט יפסוק פיצויי ספציפי לכל חבר וחבר ב_kvוצה. אם תישאר יתרה לאחר החלוקה לחבריו הקבוצה שאוטרו, תועבר זו לאוצר המדינה:

"20. (א) הפריעם בית המשפט בתובענה הייצוגית, פולה או חלקה, לטבות הקבוצה שבשמה נוהלה התובענה הייצוגית, פולה או חלקה, ראשיה או ב多层次ות החולתו על מנת פיצויי כספי או סעד אחר לחבריו הקבוצה להורות, בין השאר, הוראה ממופרט להן, לפי העניין, וב בלבד שלא יהיה בכך כדי להכיד במידה גבוהה על הנדרש על חברי הקבוצה או על בעלי הדון:
 (1) על תשלומים פיצויי כספי או על מנת סעד אחר, בשינוי ובאופן שיקבע, לכל אחד מחברי הקבוצה שהוכחה זכאותה לפיצויי או לסעד כאמור;
 (2) על כך של חבר קבוצה יוכיח את זכאותה לפיצויי כספי או לסעד אחר;
 (3) על תשלומים פיצויי כספי בסכום כולל ועל אופן חישוב חלקו של כל חבר קבוצה, וב בלבד שסכום הפיצויי הכלול ניתן לחישוב מדויק על יסוד הראיות שבפני בית המשפט; הוראה בית המשפט על תשלומים פיצויי כספי בסכום כולל כאמור, ראשיה להורות בדבר חלוקה בין חברי הקבוצה, באופן יחסיב לנוקיהם, של יתרת הסכומים שתיוותר אט חבר קבוצה, אחד או יותר, לא דרש את חלקו, לא הוכחה את זכאותה לפיצויי או לסעד, לא יותר או שלא ניתן חלק לו את חלקו מסוימת אחרת, וב בלבד שחבר קבוצה לא יכול פיצויי כספי או סעד אחר מעבר למילוא הפיצויי או הסעד המופיע לו; ותורה יתרה סכום לאחר החלוקה לחבריו הקבוצה כאמור, יורה בית המשפט על העברתה לאוצר המדינה".

ג. לאור כך שהיא זה קשה עד בלתי אפשרי לאטור את כל חברי הקבוצה, מוצע כי במקרה שכזה יעשה בית המשפט שימוש בשםonto על פי סעיף 20(א) לחוק, הקובל מגנון ייחודי לפסיקת פיצויי לטבות הציבור, באופן הבא:

"(ג) מצא בית המשפט כי פיצוי כספי לחבריו הקבוצה, כולל או חלקם, אינם מעשי בנסיבות העניין, בין משום שלא ניתן להזותם ולבצע את התשלומים בעלות סבירה ובין מסיבה אחרת, RSAI הוא הוראות על מנת כל סעיף אחר לטובות הקבוצה, כולל או חלקה, או לטובות הציבור, לפי שימצא לנכון בנסיבות העניין".

ראה לעניין זה גם פסק דין של כבוד השופט מ. נאור במסגרת ע"א 1338/97 תנובה נגד ראבי (פורסם בנבו), במסגרתו נקבע כך:

"שאלת הסעיף ושאלת הגדרתה של "הקבוצה" הן שאלות שיש בינהו, כפי שנראה, קשר גומלין הדוק. בית המשפט עמד בצדק על כך שאין דרכם של צרכנים לשמר קובלות בגין רכישת לב, והוא היה קושי במשפט עצמו בהבאת ראיות בידי תובעים פוטנציאליים. נראה לי שפתורון אפשרי לקושי בזיהוי חברי הקבוצה שסביר שאכן יתעורר הוא שיקבע פיצוי לטובות הקבוצה או לטובות הציבור... לבית המשפט סמכות רחבה לקבוע את הסעיף, ומדובר היא שוגם בתביעות לפי חוק הגנת הצרכן ניתן לקבוע סעיף לטובות הציבור או לטובות הקבוצה".

סיכום

8

- א. לבית המשפט הנכבד הסמכות לדון בתביעה, לאור מיקום פעילותה הנتابעת ועסקיה.
- ב. בית המשפט הנכבד מתבקש לקבל התביעה כנגד הנتابעת, ולהציג את הנتابעת לשלם 500,000 ₪ ל_kvוצה.
- ג. להורות על מנת זו עשה כנגד הנتابעת המורה לה לפעול כדין, לבצע תחקיר של האירוע, הצגת נתונים ומנתן דין וחשבון וכו'.
- ד. לפ██ק גמול מיוחד לתובעת.
- ה. לפ██ק שכר טירה לעורך דין של התובעת, על פי שקל דעתו לפי הפרמטרים שנקבעו על ידי בHIGH הعليון בפסק הדין בעניין ע"א 2046/2010 ריברט ואח' נגד שמש (פורסם בנבו 23.5.12), ובהתאם לקריטריונים הקבועים בסעיפים 22 ו- 23 לחוק תובענות יציגות.
- ו. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להיעתר לבקשת ולהורות כמפורט במובא, על ניהול התובענה כתובענה יציגות.

גולן נפטלי, עורך

ב"כ התובענה